

UČÍ MĚ SVĚTOVÝ REKORDMAN

Do ZUŠ Františka Sušila v Rousínově mě zavál zřejmě osud. A nejen to. Taky velmi pochvalné reference na adresu jednoho z pedagogů té školy. Pan učitel Radek Dočkal mě okamžitě přesvědčil, že jezdit za hudebním vzděláváním právě k němu má smysl a mnoho pádných důvodů. Proto už 11 let cestuji z Křenovic několikrát týdně do výuky hry na zobcové flétny a taky sólového zpěvu.

Po těch letech ani na okamžik nelituji jakéhokoliv času i úsilí, které jsme s panem učitelem strávili hudební výukou. Když jsem povyroستl, přidala se k mým oborům i komorní hra a komorní zpěv. Tím začalo období opravdového muzikantského úletu, kterému porozumí jen člověk, který se komořinou někdy více zabýval. Zejména v ansámblu Komorních vokalistů (KOV), v němž působím už 8 let od jeho vzniku, si užívám muzicírování hodně intenzívně. Nejen při četných a náročných zkouškách, ale hlavně na koncertech nebo při natáčení. S KOVem jsme koncertovali v Maďarsku, v Praze v Senátu ČR, ale taky v Brně. Moc mě to baví a vím, že moje dávné rozhodnutí studovat hudbu zrovna v Rousínově bylo jedním z těch nejlepších v životě.

Protože měl nedávno můj pedagog významné životní jubileum, napadlo mě, že ho, jak jsem doufal, překvapím. A taky možná mnoho těch, kteří pana Dočkala znají jen jako všestranného hudebníka. My starší chodíme k panu učiteli již spousty roků, a i když si myslíme, že o něm už něco víme, pořád víc a víc zjišťujeme, že toho ještě skutečně mnoho vůbec nevíme a netušíme. V IT prostoru se on sice běžně pohybuje, ale nemá účet na Instagramu, Tik Toku a Facebook používá prý jen okrajově. Proto se o něm dozvědět něco více není úplně tak jednoduché tak jako o mnoha jiných lidech, kteří sice nic pořádně neumějí a neznají, ale na sociálních sítích se prezentují jako někdo úplně jiný. Radek Dočkal je z jiného těsta. Nikde se nechlubí a neupozorňuje na to, co umí, čím se zabývá a jakých cílů a úspěchů v životě dosáhl. Proto mě napadlo požádat svého pedagoga o krátký rozhovor a zeptat se ho právě na ty věci, které buď my jeho žáci vůbec nevíme nebo jen okrajově tušíme.

Autor článku se svým pedagogem

Pane učiteli, děkuji, že jste přijal mou nabídku k oficiálnímu rozhovoru. Mám na Vás spousty otázek a vím, že na všechny ani nedorazí. Přemýšlím, čím vlastně začít. Ještě nedávno jsem se Vás docela hloupě a neznale ptal, kde jste hudbu studoval a jaká byla Vaše cesta k ní?

Cesta k ní začala spontánně fascinací zvuky a tóny od nejútlejšího dětství. Od tří let jsem navštěvoval filharmonické koncerty a od čtyř let poznával folklór v souboru Vonička ve svém rodném Zlíně. Po ZUŠ jsem vystudoval na konzervatoři a JAMU v Brně obory flétna, skladba, dirigování orchestru a dirigování sboru. Integrovanou součástí bylo i studium zpěvu sólového

a komorního. Měl jsem štěstí na skvělé profesory v tuzemsku i v zahraničí.

Jak jste se ve svém dosavadním životě hudebně realizoval?

Jako interpret i jako tvůrce. Jako dirigent orchestrů, sborových těles, jako flétnista a vedoucí několika komorních ansámbľů, které jsem založil. Jako hudební skladatel, kdy moje díla slyšelo i mnohé zahraniční publikum. Jako tvůrce filmové hudby. Jako autor stovek písní pro své žáky a studenty. Jako instrumentalista a profesor na konzervatoři, jehož absolventi se při studiu v mé třídě nadchli pro starou hudbu, kterou posléze studovali na hudebních akademiích po celé Evropě. Jako koncertní umělec, který koncertoval ve většině zemí Evropy a který získal přední ocenění v mezinárodních i tuzemských soutěžích. Jako hudebník, který spolupracoval pravidelně s televizí a rozhlasem včetně londýnské BBC a nahrával v hudebních studiích českých i zahraničních. Také ovšem i jako zvědavý hudební badatel nebo člen porot celostátních soutěží. V rámci svých přednášek i jako popularizátor světa hudby a jako lektor na mnoha stovkách výchovných koncertů a interpretačních workshopů v tuzemsku i cizině.

Takže už chápu, že soutěžení i v hudbě je pro Vás příležitostí ke konfrontaci a pro žáky dobrou motivací pro jejich osobní snahu.

Přesně tak. Znáš to z vlastní zkušenosti, kdy jsme společně soutěžili, poslouchali a získávali tak neocenitelné zkušenosti díky umělecké inspirativní konfrontaci.

Vnímáte se jako přísný nebo mírný kantor?

Spíše přísný. Zřejmě tak působím vždy do okamžiku, než mě lidé blíže poznají. A přísný – rozuměj koncepční, systematický, detailistický, ambiciózní, nelenivý, vytrvalý a s velkým respektem k principu fair play. Svým svěřencům vždy nesmírně fandím a chci pro ně to nejlepší. Jako zkušený kantor se snažím, aby každý podle svých dispozic dosáhl vysokého levelu, který mu ote-

vře další brány možností. A především mu přinese hojnost osobní radosti a spokojenosti z toho, co dokázal.

Kromě dirigování a hry na hudební nástroje se taky výrazně prezentujete jako hudební skladatel. Víte, kolik jste dohromady napsal skladeb?

To vážně nevím. Odhadem více než 500. A to zahrnuje jak písničky, tak skladby instrumentální, ale i komorní kantáty, několik mší a také muzikály.

O hudbě bychom mohli hovořit nekonečně, ale Vy se zabýváte taky i jinými obory. Můžete zmínit jakými?

Tak těch je fakt mnoho. Existuje totiž velké množství oblastí a disciplín, které mě trvale fascinují a snažím se o nich dozvídat maximum. Celoživotně jsou to astronomie, kosmonautika, geomorfologie, limnologie, stibologie, vulkanologie, glaciologie, vysokohorská medicína, meteorologie, hydrologie, naturální balneologie, kartografie, folkloristika.

Musím se přiznat, že u některých jmenovaných disciplín ani netuším, co jsou zač. To, co jistě každého, kdo Vás více nezná, musí rozhodně překvapit a řekněme, že i šokovat, jsou Vaše aktivity sportovní. Můžete to nějak konkretizovat?

Rozumím a nedivím se. Víím, jak žijí moji vrstevníci a čím se zabývají. Nemohu si však pomoci. V dětství jsem měl dost úrazů, a to i velmi vážných. Dosud například nevidím na levé oko. Byl jsem vitální a temperamentní dítě rodičů, kteří působili jako atleti trenéři a vychovali velmi úspěšné kariéru sportovce. Zcela přirozeně jsem souzněl s atmosférou sportovního světa a s obrovskou cílevědomostí a snahou něco dokázat, někam se posunout a zlepšit. Rodiče mi moudře dali na výběr. Buď budeš atletem nebo muzikantem. Vyber si. Ale se snahou a úsilím být dobrý. Být špatným a podprůměrným atletem i hudebníkem současně může být kdokoli. A já

si vybral. Až po studiích a založení rodiny jsem zkusil kromě běžného sportování také závodit, pravidelně a extrémně se otužovat a systematicky se zlepšovat. První maraton jsem si zaběhl až v osmatřiceti letech, první ultramaraton v jednačtyřiceti letech. Závodit jsem začal právě v jednačtyřiceti letech. První závod jsem absolvoval v rámci světového poháru ve Sky Runu v rakouských Alpách. Brutální trať, ale ve světové konkurenci jsem doběhl na konci první poloviny startovního pole. Výsledek mě motivoval k dalšímu pravidelnému závodění. Závodně se věnuji dosud terénnímu ultraběhu, 24hodinovkám, zimnímu plavání, dálkovému plavání a horskému běhu. Na Mistrovství ČR v Run-Upu, běhu na nejvyšší budovu republiky, jsem vybojoval 2. místo. Věnuji se vášnivě všem formám běhu. Měl jsem tu čest být v Praze účastníkem světové premiéry unikátní extrémní sportovní disciplíny – Kryathlonu a o rok později i Super-Kryathlonu (plavání 500 m v 1°C vodě - běh 10 km - 7 km běhu na lyžích).

Světový rekordman s certifikátem

Když přihlédnou, a neuražte se prosím, k Vašemu věku, je naprosto nepředstavitelné, že zvládáte výkony, které jsou i pro třicátníky za horizontem jejich fyzických schopností. Máte nějaký osobní recept na takovou sportovní zdatnost a vytrvalost?

Nesmírně jednoduchý! Rozhodnout se, odhodlat, začít a vytrvat.

Všichni Vás v Rousínově vídají celoročně ve stejném oblečení - triko a kraťasy. I v zimě. Vám nebývá někdy chladno? Víte, že jste otužilý, ale jak člověk přijde k takové úrovni chladové odolnosti jakou máte Vy?

Postupně a neustupně. Stále a celoročně si budovat chladovou rezistenci. Nejprve eliminovat šatník. Posunout si po krůčcích práh osobní teplotní komfortní zóny. Plavat celoročně ve venkovních vodách, a to i při zámru. Nastavit mysl vůči chladu na novou úroveň. Otestovat se i v kryokomoře.

Na závěr poprosím ještě o několik krátkých odpovědí. Jakou nejdelší vzdálenost jste uběhnul?

375 km non-stop ze slovenských Tater přes několik pohoří do Bratislavy.

Kolik ultraběžeckých závodů jste absolvoval?

Musel bych to přesně spočítat. Bylo jich několik desítek. Minimálně šedesát a nezávodních tratí mnohem víc.

V jaké nejstudenější vodě jste plaval?

V mínus 0,5°C. Ve vodě s teplotou 0°C plavu kilometr a při 3 - 4 stupních zvládám Ledovou míli - 1620 m. Několikrát jsem si vyplaval otužileckou Mistrovskou třídu. Závodím za I. PKO Praha, jehož jsem už letitým členem. Tento oddíl je nejstarším a největším v republice.

Jaký nejdelší plavecký závod jste uskutečnil?

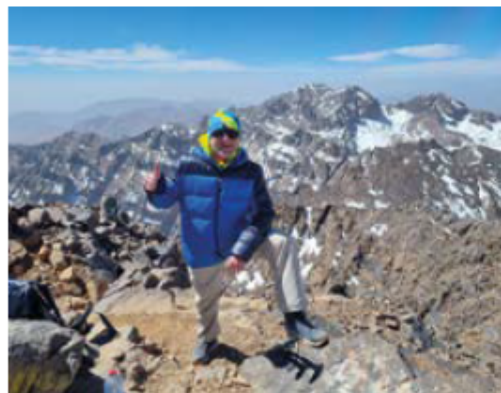
Třikrát jsem plaval 24hodinovku, jednou štafetově a dvakrát sólo. Loni v Náchodě jsem zvítězil.

Kolik máte doma závodních medailí?

Těch je hodně, ale přesné číslo nevím. Mám na mysli ty za 1.- 3. místo, ne účastnické plakety.

Na jak vysoké hory jste zatím vyšplhal?

Na pětitisícovky, šestitisícovky a letos v lednu na jednu sedmitisícovku.

Na nejvyšším vrcholu severní Afriky (Jebel Toubkal)

Na kolika kontinentech jste ještě nebyl?

Na dvou.

Kde jste zažil největší potlesk po Vašem koncertu?

V Paříži, ve Versailles, v Chartres, v Londýně, v makedonském Ohridu, polských Katowicích, v bosenském Sarajevu, italském Arezzu a zřejmě nejdéle potlesk trval v koncertní síni německého Frankfurtu. Asi 20 minut jsem se stále vracel na pódium, klaněl se a nakonec jsem publiku nabídl i několik předkvů.

Čím byste profesně byl, kdybyste nebyl hudebníkem?

Hezká otázka! Astronomem nebo astronautem, ale spíše obojím a přirozeně i letcem. Po ukončení aktivní služby bych nejspíše odešel do pozice horského terénního meteorologa.

Jaké největší sny si chcete v budoucnu splnit?

Jsou to sny, takže si je raději ponechám pro sebe a budu doufat, že se některý splní. A že jich je ...

Jak je možné stát se v seniorském věku světovým rekordmanem?

Taky jsem si kdysi nemyslel, že je to možné a ejhle. Stačí například uběhnout více než 1000 km na střeše budovy 60 m nad úroveň okolního terénu a stát se prvním člověkem na Zemi, který tohle dokázal. Navíc je důležité mít výkon pečlivě zdokumentovaný, potvrzený, medializovaný a nechat si jej se všemi náležitostmi zaregistrovat a certifikovat. Můj rekordní výkon dokumentovala televize i rozhlas. Dokonce jsem byl v živých vstupech v hlavních zpravodajských relacích.

A máte tedy oficiální certifikát Vašeho světového výkonu?

Ano. Od listopadu 2024. A k tomu zveřejnění výkonu v nejnovějším vydání České knihy rekordů.

Tak to smekám a znovu upřímně gratuluji!

Děkuji.

Pane učitelé, chci Vám moc poděkovat za moc zajímavé povídání a za odtajnění některých stránek Vaší pozoruhodné osobnosti. Věřím, že případné čtenáře našeho dialogu mohou mnohé informace o Vás dost inspirovat nebo taky povzbudit v jejich snažení.

U příležitosti Vašich kulatin Vám chci popřát to nejpevnější zdraví, spoustu energie do všeho, čím se zabýváte a splnění některých Vašich dalších plánů a cílů. V rousínovské ZUŠ ať máte samé šikovné a pracovitě žáky, kteří budou dělat radost nejen Vám osobně, ale budou ji rozdávat i spoustě dalším lidem kolem sebe. Ať se ve Vaší hudební třídě co nejčastěji setkáte s někým podobným jako jsem já, který si uvědomí, že léta strávená pod Vaším odborným vedením měla velký smysl. A to jak hudebně, tak lidsky.

Karel Procházka

student 4. roč. II. cyklu v ZUŠ Rousínov
a Mendelovy univerzity v Brně